

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันซึ่งภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น คือ ภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก และยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ รวมถึงการสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ทำให้เกิดการตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ซึ่งเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่นำมาซึ่งความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ยิ่งในปัจจุบัน ประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งประเทศสมาชิกที่กำลังก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญและความจำเป็นมากขึ้น คงถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการวางแผนและเตรียมพร้อมพัฒนาเยาวชน และคนไทยให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมคาดหวัง และแม้ว่าประเทศไทยไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารกับผู้คนในสังคมก็ตาม แต่ภาษาอังกฤษยังถือว่าเป็นภาษาแห่งโอกาสที่คนเราจะพัฒนาแนวคิดของตน หรือเป็นภาษาที่สองที่เราจะต้องเรียนรู้ เพื่อให้เราก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกและสังคม (กฤษณา ลิขมาน, 2544) การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น การเรียนการสอนควรเน้นความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้สามารถนำทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง (รัตนา มหาภูศ, 2539)

ในทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะนั้น ทักษะการอ่านนับว่า มีความสำคัญอีกทักษะหนึ่งในการศึกษาทุกระดับ เพราะการเรียนรู้วิชาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน รวมไปถึงชีวิตประจำวัน และการรับเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่จากต่างประเทศ การอ่านมีบทบาทอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง พูดและเขียน น้อยกว่าการอ่าน (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539 : 50) แต่อย่างไรก็ตาม การอ่านถือว่าเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อน ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็น

กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดและความสามารถเพื่อทำความเข้าใจในสารที่สื่อ การสอนทักษะการอ่าน ในระยะที่ผ่านมาเน้นการอ่านออกเสียง แผลคำต่อคำประโยคต่อประโยค การสอนลักษณะนี้ผู้สอน มิได้เน้นกระบวนการของการอ่านให้ต่อเนื่องจึงยากต่อความเข้าใจของนักเรียน การอ่านก่อให้เกิด การพัฒนาทักษะอื่นอย่างกว้างขวางเพราะเป็นการถ่ายโอนข้อมูลจากผู้ส่งไปสู่ผู้รับ (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2539 : 52)

อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยของนักการศึกษาไทยหลาย ๆ คน เช่น นงคณาถ ชาววัง (2551) ได้สำรวจปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งสามด้าน อันประกอบด้วย ด้านโครงสร้างประโยค ด้านคำศัพท์ และด้านความเข้าใจในการอ่าน ยังอยู่ในระดับต่ำ นักเรียนส่วนใหญ่ ซึ่งมากกว่า 70% ไม่สามารถตอบคำถามจากการอ่านได้ถูกต้อง ผลการวิจัยจึงแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีปัญหาการ อ่านทั้งสามด้าน จะเห็นว่าปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของเด็กไทยนั้น มีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน หากย้อนกลับไปในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา นั้น ก็ยังพบปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของเด็กไทยอยู่ ซึ่งผลการวิจัยข้างต้นได้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนของ สุวรรณี เวทไชย (2544) ที่ พบว่า ทักษะในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่าน กล่าวคือ นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน สรุปและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ เป็นเหตุให้ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความกระตือรือร้น และขาดแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตรา อินทรรัศมี (2537) และ สมสวรรค์ พันธุ์เทพ (2540) ที่พบ ปัญหาในลักษณะคล้ายกัน คือ ความสามารถในการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษา ยังอยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือ นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านและนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ไม่ได้ จึงต้องมีการปรับปรุงแก้ไข

ซึ่งสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนยังอยู่ในระดับต่ำ มีหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น ผู้สอนขาดวิธีการหรือเทคนิคที่ใช้ในการสอนไม่เหมาะสม ในการสอน อ่าน ผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านในหลายๆ ด้าน เช่น องค์ประกอบหรือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน แนวคิดหรือทฤษฎีการสอนอ่าน รวมทั้งกิจกรรมในการสอนอ่าน (นันทิยา แสงสิน, 2540)

นอกจากนี้ สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2551) พบว่า การเขียนและอ่านเป็นรูปแบบของการศึกษา ในระบบที่ทำให้แตกต่างจากการศึกษาที่ได้รับจากครอบครัว ทั้งนี้ ประสบการณ์การเขียนเป็นการ อ่านที่ดียิ่ง เพราะการเขียนต้องมีการบันทึก อ่าน สรุป ระดมสมอง ศึกษาคำถาม และอื่นๆ อีกมากมาย ยิ่งเขียนมากก็ยิ่งอ่านได้ดีมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ อัจฉรา วงศ์โสธร (2525) ที่กล่าวว่า ทักษะการเขียนก็ยังเป็นอีกหนึ่งทักษะที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะสิ่งที่ผู้อ่าน

ได้จากการอ่าน จะสะท้อนให้เห็นหลักการในการเขียนของผู้เขียนได้ดี ซึ่งจากการวิจัยถึงความ ต้องการของสังคมไทยต่อการใช้ภาษาอังกฤษพบว่า ทักษะการเขียน เป็นทักษะที่จำเป็นต้องใช้มาก เป็นอันดับสอง รองจากทักษะการอ่าน นอกจากนี้แล้วการย่อและกระชับข้อมูลซึ่งเป็นแก่นของ เรื่อง การที่จะเขียนสรุปความได้ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการเข้าใจเรื่องราว การประเมิน และ การกระชับข้อความซึ่งเป็นการถ่ายโอนความคิด แต่หากขาด ความสามารถในการบูรณาการข้อมูล จากส่วนต่างๆ ของบทอ่าน และ ไม่สามารถดึงใจความสำคัญ ออกมาจากบทอ่านได้ก็จะทำให้เขียน สรุปใจความสำคัญได้ไม่ดีพอ (Harris & Sipay, 1990)

จากผลการวิจัยของ พร้อมพรรณ สุกเหลือ (2554) ได้แสดงถึงผลการการวัดทักษะการ เขียนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีคะแนนด้าน ทักษะการเขียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษในด้านทักษะ การเขียน เห็นว่าเป็นเรื่องที่ยากทำให้ผู้เรียน ไม่สนใจในการเรียน ผู้เรียนจึงเกิดความท้อถอย และคิดว่าการเขียนภาษาอังกฤษนั้นเป็นสิ่งที่ยาก

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรสำคัญในการถ่ายทอดความรู้เพื่อ พัฒนาการเรียนการสอนแก่ผู้เรียน ต้องมีการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ใฝ่ศึกษาเรียนรู้ ตลอดเวลา รวมถึงแสวงหาเทคนิควิธีสอนใหม่ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ หลากหลาย ทั้งนี้ ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นอีกวิธีการสอนที่ทำให้เกิดการกระตุ้น ความคิดซึ่งกันและกัน ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อช่วยกันเรียนรู้โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ ให้นักเรียนเกิดความรู้ความคิดรวบยอด ทักษะและความเข้าใจ มีความสุขในการช่วยเหลือซึ่งกันและ กัน การเรียนแบบร่วมมือนี้จะกำหนดนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่ม 4 ถึง 6 คน สมาชิกในกลุ่ม ประกอบด้วย ผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน โดยสมาชิกจะคอยกระตุ้นซึ่งกันและกัน เพื่อพากันไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ และจะได้รับรางวัลเมื่อสมาชิกในกลุ่มมี ความสามารถเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ นาดยา ปิรันธนานนท์ (2543) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือว่า กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ ทำให้ผู้เรียนได้เห็น ความสำคัญของการที่คนเราจะทำงานร่วมกันอย่างไร และเป็นแนวคิดในการจัดการศึกษาที่เน้น ความสำคัญของการทำงานร่วมกัน ให้ผู้เรียนสนุกกับการทำงานด้วยกัน ทั้งนี้รูปแบบการเรียนแบบ ร่วมมือนี้มีรูปแบบการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการสอนอ่านที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถใน การอ่านแล้วนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการเขียนสรุปความได้ การอ่านแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw Reading) ก็เป็นหนึ่งในหลายๆกิจกรรมของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ โดยมีหลักการดำเนินกิจกรรมที่สำคัญคือ ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยกันทางบวก มีความ

รับผิดชอบส่วนบุคคล มีทักษะความร่วมมือ เป็นต้น ซึ่งช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่าน รวมถึงทักษะอื่นๆ ได้จริง (เพ็ญศรี กันทาสุวรรณ, 2536 อ้างใน กนิษฐา จิถม, 2550) อีกทั้งยังเป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจสำหรับพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้แนวคิดการต่อภาพ โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ระยะเวลา 15 นาที แบ่งเป็น 3 ช่วง ช่วงแรกเป็นการแนะนำกลุ่ม โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ระยะเวลา 5 นาที ช่วงกลาง อ่อน ซึ่งกลุ่มนี้จะเรียกว่า กลุ่มครอบครัว (Home Groups) จากนั้นทุกกลุ่มจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเดียวกัน ผู้สอนจะแบ่งเนื้อหาของเรื่องที่จะให้เรียนออกเป็นหัวข้อย่อยเท่ากับจำนวนสมาชิกกลุ่ม และมอบหมายให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มศึกษาและอภิปรายตามกลุ่มที่ตัวเองได้รับมอบหมาย ซึ่งผู้เรียนในกลุ่มนี้จะเรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) แต่ละคนเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องที่ตนได้รับมอบหมายให้ศึกษาจากกลุ่มสมาชิกต่างกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อเดียวกัน ทำการศึกษา ค้นคว้าร่วมกันซึ่งกลวิธีของแต่ละคนขณะศึกษาเนื้อหาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนั้นอาจจะแตกต่างกันไป บางคนอ่านแล้วจำ บางคนอ่านแล้วบันทึกใจความสำคัญ จากนั้นผู้เรียนแต่ละคนจะกลับสู่กลุ่มครอบครัวของตนเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ อธิบายความรู้เนื้อหาสาระที่ตนศึกษาให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟัง เพื่อให้สมาชิกทั้งกลุ่มได้รู้เนื้อหาสาระครบทุกหัวข้อย่อยและเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระทั้งเรื่อง เมื่อจบแต่ละหัวข้อเรื่องที่ได้อ่าน ครูจะทำการทดสอบความรู้และให้รางวัลเป็นแรงเสริม ซึ่งสามารถสรุปออกมาเป็นขั้นตอนของการเรียน โดยการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ ได้ 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมเนื้อหา ขั้นจัดกลุ่มผู้เรียน ขั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ขั้นสมาชิกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเสนอความรู้ ขั้นทดสอบความรู้ และขั้นมอบรางวัล

ทั้งนี้ในการเรียนแบบร่วมมือ โดยการใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์ยังสามารถช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคม ซึ่งได้มีนักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความของทักษะทางสังคมไว้ เช่น Wiemann (1977) กล่าวว่า ทักษะทางสังคม คือ ความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์ที่แสดงออกของพฤติกรรมด้านการติดต่อสื่อสารที่เหมาะสมที่สุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ขณะเดียวกันก็ยังไม่ลืมกริยาทำทางอันดีขณะทำการสื่อสารและมีการคล้อยตามบริบทที่กำลังสื่อสารกันอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการอ่านแบบจิ๊กซอว์นั้นผู้เรียนจะได้มีโอกาสมีปฏิสัมพันธ์ต่อเพื่อนร่วมกลุ่มขณะทำการอ่านอยู่ตลอดเวลาเช่นกัน

ทั้งนี้ มีงานวิจัยที่บ่งชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมการอ่านแบบจิ๊กซอว์ส่งเสริมความสามารถในการอ่านได้จริง เช่น งานวิจัยของ Elsami' Ali (2011) ที่พบว่า การสอนโดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์นั้น ช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาครูภาษาอังกฤษ (pre-service teacher) ให้สูงขึ้นหลังการทดลอง และยังช่วยลดความกังวลในการอ่านให้น้อยลงด้วย นอกจากนี้ จากผลการศึกษาของ Wang (2006) พบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยการใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์นั้น มีผล

คะแนนมากกว่ากลุ่มที่เรียนแบบดั้งเดิม และยังส่งผลให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย ส่วนกนิษฐา จิณม (2550) และ สงวน เกตุปรารงค์ (2553) ที่พบว่า คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น หลังเรียนโดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์ ส่วนด้านความสามารถในการเขียน จากงานวิจัยของ ฌัฐรณันต์ คำใจวุฒิ (2547) พบว่า กิจกรรมการอ่านแบบจิ๊กซอว์ยังส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ดี ทั้งนี้ สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2546) ได้พูดถึงผลดีของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์อีกหนึ่งประเด็นไว้ว่า ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถที่ต่างกันได้เรียนรู้ ร่วมกันผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ อีกทั้งยังเป็นการฝึกการเรียนรู้ทักษะทางสังคมให้กับผู้เรียนอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือ การเรียนโดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์นี้ ถือว่าช่วยส่งเสริมได้ครอบคลุมหลายทักษะ ทั้งทักษะด้านความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเชื่อมโยงไปถึงทักษะทางสังคมอีกด้วย

คำถามเพื่องานวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงขึ้นหรือไม่ หลังการเรียน โดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์
2. ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ หลังการเรียน โดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะทางสังคมเป็นอย่างไร หลังการเรียน โดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียน โดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์
3. เพื่อศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียน โดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน เขียน (อ 31203) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 33 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การอ่านแบบจิ๊กซอว์

- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคม

3. เนื้อหา

เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม บุคคลสำคัญ มารยาทบนโต๊ะอาหาร สถานที่สำคัญ และกีฬา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การอ่านแบบจิ๊กซอว์ หมายถึง กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยแต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ตามกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม โดยสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะได้รับใบความรู้หรือเนื้อหาที่ถูกตัดแบ่งออกเป็นส่วนๆ การรวมกลุ่มครั้งนี้เรียกว่า กลุ่มครอบครัว จากนั้นสมาชิกที่ได้รับใบความรู้หรือเนื้อหาเดียวกันต้องมารวมกลุ่มกันใหม่อีกครั้งเรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยทำการศึกษาและอภิปรายเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายอย่างถ่องแท้ตามเวลาที่กำหนด และให้สมาชิกแต่ละคนกลับไปยังกลุ่มครอบครัว เพื่อผลัดเปลี่ยนกันอธิบายความรู้ให้กับสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่ม จากนั้นนักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบย่อย คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคนจะนำมารวมเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม พร้อมมีการประกาศในชั้นเรียน

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับความรู้ที่เกิดจากความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ และการวิเคราะห์ ซึ่งจะวัดจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษจากเนื้อหาที่ได้อ่าน โดยสามารถเขียนเรียบเรียงใจความสำคัญ ใจความสนับสนุน และแต่งประโยคใหม่ที่ต้องดูตามโครงสร้างไวยากรณ์ โดยใช้เกณฑ์การประเมินการเขียนสรุปความของ Rinehart et al. (1986)

4. ทักษะทางสังคม หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทั้งในด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถวางแผนการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย สามารถสื่อสารหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สามารถแก้ปัญหา และสามารถควบคุมตนเองได้ โดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะทางสังคมของ สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ (2551)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน เขียนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น ทักษะทางสังคมของนักเรียนต่อการทำกิจกรรมแบบร่วมมือ
3. เพื่อเป็นแนวทางในการนำการอ่านแบบจิ๊กซอว์ ไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved